

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. София , 27.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Веселин Пенгезов
Членове:	Снежана Душкова Атанаска Китипова

като разгледа докладваното от Атанаска Китипова Наказателно дело за възобновяване № 20201000601099 по описа за 2020 година

Производството е по реда на [Глава Тридесет и трета от НПК](#), образувано е по искане на главния прокурор за възобновяване на производството по внох №682/2020г. по описа на СГС, за отмяна на постановеното по него решение №421 от 01.07.2020г. и присъда от 26.11.2019г., постановена по нохд №4873/2019г. по описа на СРС. В искането е посочено, че е допуснато съществено нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, тъй като не е приложен законът, който е трябвало да се приложи, допуснато е и нарушение по чл.348, ал.1, т.3 от НПК, тъй като наказанието е определено за престъпление, за което е предвидена по-лека санкция. В предложението за възобновяване на наказателното производство е посочено, че М. И. И. е осъден с присъда от 20.06.2014г на СРС, влязла в законна сила на 08.07.2014г., постановена по нохд №20610/2011г. на СРС, за престъпление по чл.183, ал.1 от НК, извършено в периода от 01.08.2010г. до 14.07.2011г. Постановената по настоящото дело присъда касае престъпление, извършено в периода от месец април 2012г. до месец юли 2018г., при привличането на И. към наказателна отговорност не е било съобразено, че престъплението е било довършено след влизане на посочената присъда в законна сила, т.е. престъплението е било извършено при условията на повторност и подсъдимият е следвало да отговаря не по чл.183, ал.1 ат НК, а по чл.183, ал.4 във вр. с ал.1 и чл.28, ал.1 от НК. За това престъпление е предвидена по-тежка санкция – наказание „Лишаване от свобода“ или „Пробация“ и „Обществено порицание“. По тези съображения, като се твърди, че допуснатите нарушения са съществени по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и 3 от НПК, се иска възобновяване на наказателното производство, отмяна на решението на въззивния съд, с което е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда и връщане на

делото на първоинстанционната прокуратура.

В съдебно заседание представителят на САП поддържа искането на главния прокурор по съображенията, изложени в него.

Осъденият не се явява и не се представлява.

Софийският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирано лице по чл.420, ал.1 от НПК, в законоустановения срок по чл.421, ал.1 от НПК, срещу акт, подлежащ на възобновяване съгласно [чл. 419, ал. 1 от НПК](#).

Разгледано по същество, искането е основателно по изложените в него съображения.

По делото е установено следното процесуално развитие:

М. И. И. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.183, ал.1 от НК, в периода от месец април 2012г. до месец юли 2018г., с присъда от 26.11.2019г., постановена по нохд №4873/2019г. на СРС той е наказан с „Пробация“, включваща мерките по чл.42а, ал.2, т.1, т.2 и т.6, за срок от по две години, като безвъзмездният труд в полза на обществото е с продължителност от по 150 часа годишно, в рамките на две последователни години. Присъдата е била потвърдена изцяло с решение 421/01.07.2020г., постановено по внохд №682/2010г. по описа на СГС.

В кориците на първоинстанционното дело се съдържа справка за съдимост, в която по пункт 3-ти е отразено, че И. е бил осъден за престъпление по чл.183, ал.1 от НК, извършено в периода от 01.08.2010г. до 14.07.2011г., да изтърпи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от три месеца, отложено с изпитателен срок от три години.Присъдата е влязла в законна сила на 08.07.2014г. Престъплението, предмет на обвинението по обсъжданото наказателно производство, е довършено през месец юли 2018г., т.е. след влизане в законна сила на предишната присъда за неплатена издръжка.

В производството по възобновяване съдът е съд по правото и се произнася в рамките на фактическите положения, приети от предходната инстанция, като проверява единствено доколко са спазени процесуалните правила, гарантиращи правилното формиране на вътрешното й убеждение при установяване на обстоятелствата, включени в предмета на доказване. В рамките на правомощията си настоящият състав прие, че след анализ на материалите по делото е установено, че всички възражения на главния прокурор са основателни.

Безспорно е установено по делото, че по отношение на И. има осъждане с присъда, влязла в законна сила на 08.07.2014г. т.е. преди да е довършено престъплението, предмет на

наказателното производство, чието възобновяване се иска, месец юли 2018г. Тъй като се касае за продължено престъпление, започнало през април 2012г. и продължило до месец юли 2018г., с оглед осъждането по чл.183, ал.1 по нохд №20610/2011г. на СРС, последното по време престъпление се явява извършено при условията на повторност и правната му квалификация би следвало да е по чл.183, ал.4 във вр. с чл.183, ал.1 и чл.28, ал.1 от НК. То се явява и по-тежко наказуемо, тъй като за него е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ до две години или „Пробация“, както и кумулативно наказание „Обществено порицание“, а за престъплението по чл.183, ал.1 от НК предвиденото наказание е „Лишаване от свобода“ до една година или „Пробация“. Въпреки наличието на пълни данни за осъжданията, съдът е признал подсъдимия за виновен по по-леката квалификация, като му е наложил наказание в рамките на предвиденото по чл.183, ал.1 от НК. Следва да се има предвид обстоятелството, че на този процесуален етап съдът не е имал друга възможност, тъй като липсва изменение на обвинението по чл.287, ал.1 от НК. В мотивите към присъдата съдът се е позовал на приетата справка за съдимост както при обсъждане на доказателствата за приетите факти, така и при индивидуализацията на наказанието, като я е приел за отегчаващо вината обстоятелство. Въззивният съд е потвърдил изцяло тази присъда, тъй като е приел, че липсват основания за нейната отмяна, а и в производството по глава XXI липсва основание за отмяна, освен свързано с нарушение по чл.348, ал.3 от НПК, каквото в случая липсва. В настоящото производство обаче, при констатиране на нарушение на материалния закон и налагане в следствие на това на явно несправедливо наказание, е възможно такова произнасяне. Настоящият състав намира, че приетата правна квалификация на деянието е неправилна, тъй като установените факти по делото са в противоречие с нея. Видно от справката за съдимост, извършеното деяние е при условията на повторност, тъй като преди да бъде довършено, е влязла в законна сила присъда за друго такова престъпление. Осъждането на И. по по-леката квалификация от своя страна е довело до налагане на явно несправедливо наказание, доколкото предвиденото такова за престъпление, извършено при условията на повторност, е по-тежко. Затова искането на главния прокурор за възобновяване на наказателното производство е основателно по съображенията, изложени в него, това налага отмяна на постановените съдебни актове, а неправилното приложение на материалния закон може да бъде преодоляно, като делото се върне на стадия, в който е допуснато за първи път нарушението – при първоинстанционния прокурор.

С оглед изложеното са налице предпоставките, предвидени в [чл. 422, ал.1, т.5](#) във вр. с [чл. 348, ал.1, т.1](#) и [т.3 от НПК](#), поради което настоящият състав на САС следва да възобнови производството по внохд №682/2020 година по описа на СГС, да отмени решение №421/01.07.2020г. и потвърдената с него присъда от 26.11.2019г. по нохд №4873/2019г., като върне делото за ново разглеждане на СРП.

Мотивиран от така изложеното, 5 състав на САС, НО, на основание [чл. 425, ал.1, т.1](#) във вр. с [чл. 424, ал.1 от НПК](#)

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА внохд №682/2020 година по описа на СГС.

ОТМЕНЯ решение №421/01.07.2020г. и потвърдената с него присъда от 26.11.2019г. по
нохд №4873/2019г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на СРП.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____